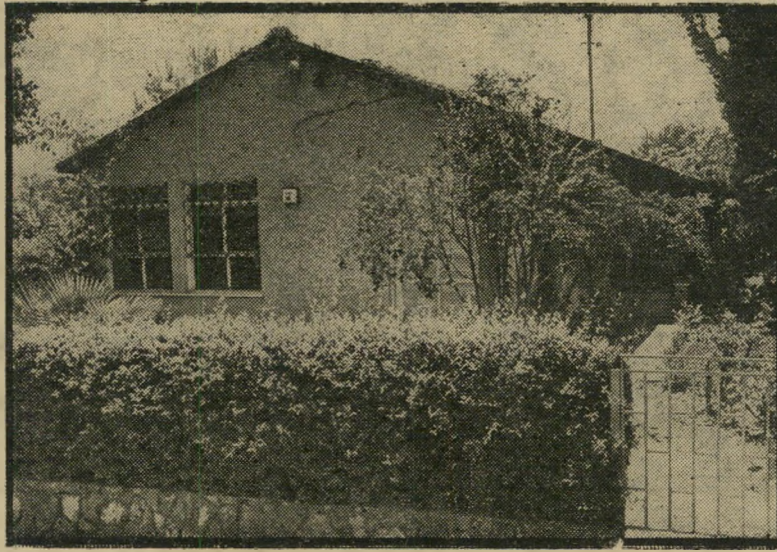

החתול ישמור על השמנת

מטאמא חדש בענף הבשר

במישרד המיסחר והתעשייה התחוו ללה מהפיכה שקטה, שבעיקבותיה מונו שני אנשים חדשים לשלוט בייבוא הבשר, עורך ארז, בעבר נציג מיסחרי של ישראל בארצות-הברית, עיר מבריק, החליף את ד"ר משה מנדלבלאום בנושאי הייבוא החופשי של הבשר. ישעיהו לאור, לשעבר נציג-הקניות של הממשלה בארצות-הברית, החליף את בנימין לימור כאחראי לנושאי הקניות הממשלתיות של מזון לסוגיו. בסוף חודש זה ייצאו השניים, כפי הנראה, לארנגטינה, להמשך המשא-והמתן על קניות ישירות של בשר קפוא מן החברות המייצרות, ללא תיווך ה"סוכנים הישראליים. השניים, שכבר חתמו חוזה עם מועצת הבשר בארנגטינה, ייצאו עתה לממשו.

מועצת-הבשר בארנגטינה יכולה לחב" טיה לממשלת ישראל חוזים ישירים, מאחר שבשנים האחרונות הולאמו החב"רות הגדולות שם, כמו, "סוויפט" ו"קאפ". אולם הסוכנים הישראליים אינם מוד"אגים. הם בטוחים כי החברות הארנג"טינאיות ימשיכו להפריש להם את העמלות, אלא שעתה לא יצטרכו לעבוד בשביל כך, מאחר שבעולם מקובל לשלם עמלת-סוכן, ואין זה אתי להפסיק פת"אום לשלם לסוכן מה שמגיע לו. חוגים בענף הבשר טענו, כי העברת הייבוא כולו לידיים ממשלתיות תזיק למדינה. הם מצביעים על הדוגמה של רומניה, ממנה מייבאת הממשלה בשר בלי סוכנים, ושם התפוקה נמוכה בשני-שלישים לעומת התפוקה היומית אצל יבואנים פרטיים. אין גם להבין מדוע מייבאים מרומניה רק את החלקים החיצוניים של הבשר, ומשאירים שם את חלקי-הפנים, בעיקר הכבד, המבוקש ביותר בישראל.

הווילה של נאמן תעלוות 69 אלף הלירות

רות, ובכך השלים את החזרת הלוואה בת 25 אלף הלירות, שקיבל עת-ה"מנה ב-1970 כמנהלו הכללי של הבנק. מאחר שפרש מתפקידו לאחר שלושה ח"דשים בלבד, וחזר ל"בנק לפיתוח ח"תעשייה", טוען פרידמן כי החזיר 20 אלף לירות לבנק מייד, ועתה השלים את ההפרשים.

כמה שנים לאחר פרשת נאמן, עשה "הבנק לפיתוח התעשייה", שהוא מנהלו, הסכמים דומים עם משה זנבר ועם ד"ר פרידמן, שנתמנה עתה כמנהל כללי במקום נאמן, יחד עם יהודה גיל. אגב, פרידמן טוען כי בינואר ה"שנה שילם לכוונס-הנכסים של, בנק ארץ-ישראל - בריטניה" סך של 4959 ל"י.

מיסכת-העיתונאים התנחלה על מי-מנחות. יושב-ראש מועצת המנהלים של "הבנק לפיתוח התעשייה", ד"ר צבי דינשטיין, הציג את מאזן הבנק בפני הכתבים הכלכליים של העיתונות היו"מית. מנכ"ל הבנק הפורש, ד"ר אברהם נאמן, הוסיף פרטים.

לאחר הגשת התה והעוגיות, התכוננו הכתבים לקום וללכת, כאשר לפתע שמעו את הכתב הכלכלי של שידורי-ישראל, דב פרישברג, שואל את דינשטיין מה פשר הערת רואי-החשבון של הבנק, כי עובד בכיר קיבל 69 אלף לירות מן הבנק לרגל פרישתו.

דינשטיין החל מנגמם, אמר כי אינו יודע במה ובמי המדובר. נאמן סירב לומר מילה, ורק לאחר לחץ נמרץ של פרישברג הודה כי מדובר - בד"ר אברהם נאמן, המקבל כמענק סכום שניתן לו בזמנו כהלוואה. דינשטיין הוסיף מייד כי הדבר היה לפני שהוא התמנה כיו"ר, ולכן אינו יודע במה המדובר.

הפרשה כולה נשארה כתעלומה - והנה הפיתרון: כאשר התמנה ד"ר אב"רהם נאמן כמנהלו הכללי של הבנק, נעשה עימו הסכם שהיה חלוף הסכמי-הדירות. "הבנק-לפיתוח" קנה עבורו ב"רמת-חן וילה, שעלתה אז 69 אלף ל"י-רות. הוסכם כי כאשר יפרוש מן הבנק, תעבור הווילה לרשותו, והלוואה של 69 אלף לירות שקיבל לרכישת הווילה תהפוך מענק. עתה, עם פרישתו, מבעיעים את הסכם, ונאמן - חלוף הסכמי ה"דירות - הולך עתה להיות מבקר של "החברה הישראלית" ונתנים לחתול ל"מור על השמנת.

קרגמן

והעיתונים

מה עומד מאחרי הוויכוח חמר, ש"פרץ החוצה, בין העיתונים היומיים ובין ח"כ ישראל קרגמן, יו"ר ועדת-הכספים, שחתחיל בגלל סיבסוד המיפ"לגות!

"הבנק לפיתוח התעשייה" הילווה ב"שנים האחרונות כ-50 מיליון לירות ל"עיתונים היומיים. הלוואות אלה ניתנו, לרוב, בריבית של 9% עד 12% לשנה, ללא הצמדה. בתנאי הריבית החופשית פירושו של הלוואות אלה הוא: מענק של 5 מיליון לירות לשנה.

ההלוואות הגדולות הלכו לשני עיתוני-הערב ול"הארץ". הן ניתנו בתנאים ש-

הפוני יחייך

שנית

מיסעדה "הפוני המחיד" אשר בעיר-המכונות, החליפה שוב בעלות, והפעם נראה כי העניין סוגי. הקונים החדשים הם קבוצת יוסף זוביידה, משקיע ב"סרטים ובעל יקב. התשלום עבור ה"מסעדה - כ-300 אלף לירות.

המיסעדה הוקמה במקורה על-ידי ע"י לה מדרוס-אמריקה, שהסתבך ומכר או"תה לאבנר תומר ולשני האחים קצב, בעלי המיסעדה, "אצל גבי" בתל-אביב. לאחר הסתבכותו של תומר היא עברה עתה לידי קבוצת זוביידה.

תרשיש" יהיה

דראגסטור

המיסעדה ובית-הקפה "תרשיש" מ"וותיקי יפו העתיקה המשוחררת, נמכר לקבוצת משקיעים מצרפת, ויהפוך בקרוב דראגסטור כדוגמת אלה שבסן-ז'רמיין ושמואליה בפריס. "תרשיש" הוקם לפני שנים רבות על-ידי מתתיהו שמואלביץ, מראשי לח"י שנדון למוות, ומחבר הספר, "בימים אדומים".

שמואלביץ, שחזר בימים אלה לפע"י לות מיסלתית בתנועת החרות, מכר את העסק בסכום של כ-1.6 מיליון לירות, מזה היה עליו לפרוע חובות הנאמדים בכמחצית הסכום.

הקונים הם גם בעלי-חגלריה "קינג דיוויד" שברחוב פרישמן בתל-אביב.

ח"כ קרגמן פיתרון החשבון

המהפכה השקטה

בבנק דיסקונט

פעם, לפני שנים, היה "בנק דיסקונט" במקום השני ב"ארץ מבחינת היקף המאזן ומבחינת תנאי עובדיו. עתה הוא ירד למקום השלישי מבחינת היקף המאזן, כאשר "בנק הפ"עלים" עלה למקום השני. מה שרבים אינם יודעים הוא, כי תנאי השכר של עובדי "דיסקונט" עולים היום על תנאיהם של עובדי "בנק לאומי". וכידוע, נחשבים עובדי "בנק לאומי" למקבלי השכר הגבוה במשק. מהפכה זו ב"דיסקונט" שמנהלו הוא דני רקנאטי, התחוללה בשלוש השנים האחרונות, כאשר העובדים היו לוחצים מדי פעם על ההנהלה לוותר או לקבל שבייתה. ההנהלה העדיפה ויתורים. התוצאה: מורשי התימה ב"דיסקונט" מקבלים לשנה שכר גלובלי העולה על זה של "בנק לאומי", ואילו ב"בנק לאומי" הסכום קרוב ל-100 אלף לירות לשנה.

תוצאה זו הושגה על-ידי סעיפים קטנים בהסכמי-העבודה, כגון תוספת-פיריון בשיעור 30% על השכר, תוספת דמי-יצוג בשיעור 12% עד 15% על השכר, וכן תשלום נכונת הבעיטה הלאומי של העובדים. לא לחינם קוראים עובדי "דיסקונט" לעצמם "הדיסקונטאים".

מנכ"ל דני רקנאטי (ואשתו במילודה) מיסתר השכר הגבוה

החליטה לאשר ביטוח-נגד-פיחות להל-וואה של 3.5 מיליון דולר, שאותה ביק"שו העיתונים לקניית מלאי נייר לפני הפיחות. מתן ביטוח כזה כמוהו כמענק-חינם למקבלו. עוד הקלה ניתנה לפני כמה חודשים על-ידי ועדת-הכספים של הכנסת, על-ידי תורדת המכס על נייר-עיתון מיובא ב-100 לירות לטונה. על ייבוא בסדר-גודל של 3500 טון נייר לחודש לערך, פרוש ההורדה הוא סובסידיה של 3.5 מיליון לשנה לעיתונים, כאשר הנהנה הגדול הוא "מעריב", הצורך 1000 טון נייר לחודש.

עוד הקלה היא מתן תמריצי-יצוא לעיתונים הנשלחים לחו"ל, והחזרת מה"צית הוצאות המישלוח בדואר של ע"י-תונים אלה.